

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25CoCsp/20/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4321203325
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Vacková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4321203325.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Vackovej a sudkýň JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Márie Malíkovej v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - Ružinov, IČO: 35 724 803, zastúpeného: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovaným: 1. A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XXX, XXX XX A. D., 2. E. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XXX, XXX XX A. D., o zaplatenie sumy 1 059,69 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaných 1. a 2. rade proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 3. februára 2023 č.k. 7Csp/87/2021-193, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej lehote na plnenie v I. výroku a v časti trov konania potvrdzuje.

Žalobca má nárok voči žalovaným v prvom a druhom rade na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1.1. Súd prvej inštancie rozsudkom uložil žalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 193,33 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 193,33 eura od 11.03.2019 do zaplatenia v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.). Žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal (výrok III.). Svoje rozhodnutie právne zdôvodnil ustanoveniami § 497 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 52a ods. 1, § 53 ods. 1, 3, 5, 6, 9, § 53c, § 54a, § 101, § 103, § 121 ods. 3, § 122 ods. 2, § 517 ods. 1, 2, § 565 Občianskeho zákonníka, § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (účinného v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere), § 232 ods. 3, § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP).

1.2. Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými existoval záväzkový vzťah titulom zmluvy o úvere, ktorá je súčasne spotrebiteľskou zmluvou, keďže žalovaní pri jej uzatváraní nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Preto na právny vzťah založený touto zmluvou aplikoval aj príslušné ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z.z. V zmysle zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere bol žalovaným poskytnutý úverový rámec 5 000 eur, s výškou aktuálneho úverového rámca 600 eur s mesačnou splátkou min. 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300 eur, splatnosťou prvej mesačnej splátky desiaty deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené prvé čerpanie revolvingového úveru, s výškou úrokovej sadzby 28,68 % pri RPMN 46,36 %, splatnosťou mesačnej splátky 10. deň v mesiaci, základným súborom poistenia, poplatkom za poistenie 6,99 % a poplatkom za správu revolvingového úveru podľa sadzobníka

poplatkov. V tejto časti zmluvy sú uvedené aj dodatočné predpoklady pre výpočet RPMN: výška čerpania revolvingového úveru 600 eur, výška mesačnej splátky 58,10 eura, s poplatkom za správu úveru 2,99 eura, splatenie revolvingového úveru v 12-tich rovnakých mesačných splátkach. Pre výpočet RPMN nebola zohľadnená suma určená na úhradu poisťného, pretože poistenie nie podmienkou poskytnutia revolvingového úveru. Celková čiastka k zaplateniu bola uvedená vo výške 733,08 eura a priemerná hodnota RPMN 24,36 %. Uvedená zmluva mala formulárový charakter, boli vopred pripravená žalobcom a žalovaní nemohli ovplyvniť ich obsah. Išlo o revolvingový úver vo forme kreditnej karty, prostredníctvom ktorého veriteľ poskytne klientovi úverový rámec v určitej výške, ktorý umožňuje klientovi čerpať poskytnuté zdroje opakovane, bez nutnosti žiadať o povolenie čerpania banku.

1.3. Skúmal, či došlo k platnému zosplatneniu úveru, a dospel k záveru, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov v dôsledku viacerých nezrovnalostí v zmluve ako i v dôsledku nedodržania povinnosti veriteľa pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Zároveň mal zato, že úverová zmluva obsahovala dva rozličné údaje o výške úverového rámca, stanovenie výšky minimálnej splátky bolo v rozpore so zákonom, nesprávne boli uvedené aj celkové náklady spotrebiteľov a ročná úroková sadzba. Ďalej konštatoval, že veriteľ pri posudzovaní schopnosti splácať úver nepostupoval s odbornou starostlivosťou. Preto dospel k záveru, že žalobca nemá nárok na uplatňované zmluvné úroky, poplatky za poistenie, a iné poplatky vyplývajúce z úverového vzťahu. Navyše žalobca na výzvu súdu predloženými dokladmi nepreukázal, že mu vznikol nárok na náklady spojené s uplatnením pohľadávky.

1.4. Výšku požičanej sumy mal súd prvej inštancie preukázanú z výpisu z úverového účtu, ako aj z potvrdenia o odfinancovaní finančných prostriedkov. Z uvedených dokladov zistil, že žalovaným bola spolu poskytnutá suma 1 908,84 eura, a že žalovaní celkovo uhradili sumu 1 609,51 eura. Nakoľko úver považoval za bezúročný a bez poplatkov, rozdiel medzi výškou poskytnutých finančných prostriedkov a úhradami zo strany žalovaných (1908,84 - 1609,51) predstavoval sumu 299,33 eura. Vzhľadom na námietku premlčania, ktorú žalovaní vzniesli z opatrnosti a bez odôvodnenia, ako aj s ohľadom na skutočnosť, že žalobcom uplatnený nárok bol uplatnený titulom spotrebiteľskej zmluvy, v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka z úradnej činnosti posudzoval premlčanie práva žalobcu. Dospel k záveru, že nárok žalobcu je čiastočne premlčaný. Keďže zostatok dlžnej sumy istiny úveru predstavoval sumu 299,33 eura a premlčaná bola suma splátok vo výške 106 eur, považoval nárok žalobcu za dôvodný v sume 193,33 eura a preto v tejto časti žalobe vyhovel. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Vzhľadom k tomu, že žalovaní porušili svoje zmluvné povinnosti zaplatiť riadne a včas poskytnutú pôžičku, dostali sa do omeškania, v dôsledku čoho priznal žalobcovi právo na úroky z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Preto priznal žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5% z priznanej sumy 193,33 eura od 11.03.2019 do zaplatenia, a vo zvyšku úrokov z omeškania žalobu zamietol.

1.5. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 CSP. Vzhľadom na to, že žalobca aj žalovaní boli v spore čiastočne úspešní a čiastočne neúspešní, pričom žalobca mal úspech v sume 193,33 eura (t.j. priznaná istina), čo predstavuje úspech 18,25 %, a žalovaní mali úspech v sume 866,36 eura (zamietnutá istina), čo predstavuje úspech v 81,75 %, rozdiel celkového úspechu v prospech žalovaných bol 63,50 %. Avšak vzhľadom k tomu, že žalovaným žiadne trovy nevznikli, nepriznal im nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi.

2. Žalovaní v 1. a 2. rade podali v zákonnej lehote odvolanie voči povinnosti uhradiť dlh žalobcovi do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti a žiadali, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a vec vrátil na nové prejednanie súdom prvej inštancie. Dôvodili, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP) a súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f CSP). Tvrdili, že súd nadržáva stranu úžerníckemu veriteľovi a jeho vymáhačovi, ktorý nezákonnými postupmi pripravil o majetok, okrem nich, aj iných občanov SR. Poukázali na § 265 Obchodného zákonníka. Žiadali žalobcu o oznámenie platobných údajov k platbám v jeho prospech. Žiadali o možnosť korekcie ich povinnosti platiť súdom rozhodnutých 193,33 eura mesačne po 70 eur.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje s rozsudkom prvoinštančného súdu, ktorý v napadnutej časti rozhodol v súlade s ustanovením § 232 ods. 3 CSP. Odvolanie žalovaný považoval za účelové, v snahe oddialiť splatenie dlžnej sumy. Navrhoval rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť. Uplatnil si nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

4. Žalovaní vo vyjadrení zo dňa 19.04.2023 uviedli, že odmietajú platiť akékoľvek náhrady trov konania a žiadali zabezpečiť nepripustenie ich povinnosti platiť súdne trovy úžerníckej protistrane. Poukázali na to, že žalobca vo vyjadrení neuviedol žiadne platobné dispozície k úhrade súdom uznaného dlhu. Zopakovali svoje tvrdenia z odvolania.

5. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 04.05.2023 uviedol, že požadované platobné údaje na úhradu dlžnej sumy boli zaslané žalovanému v 1. rade na adresu C. XXX/XXX, XXX XX A. D. dňa 03.04.2023. Nakoľko eviduje úhradu od žalovaných v 1. a 2. rade zo dňa 19.04.2023 vo výške 70 eur predpokladá, že platobné údaje boli korektne doručené. Zotrval na svojom podaní zo dňa 03.04.2023. Uplatnil si náhradu trov konania.

6. Žalovaní vo vyjadrení zo dňa 17.05.2023 zopakovali, že odmietajú platiť trovy konania a žiadali, aby súd postupoval v súlade s § 257 CSP. Tvrdili, že žalobca doteraz neuviedol platobné dispozície k úrade dlhu. Zopakovali svoje tvrdenia v odvolaní.

7. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a spíňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP). Dospel k záveru, že odvolanie žalovaných v 1. a 2. rade nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej lehote na plnenie v I. výroku a v časti trov konania, ako výroku závislého, podľa § 387 ods. 1 CSP, ako vecne správny potvrdil.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými v 1. a 2. rade existoval spotrebiteľský záväzkový vzťah titulom zmluvy o úvere, podľa ktorej bol žalovaným poskytnutý úverový rámec 5 000 eur, s výškou aktuálneho úverového rámca 600 eur s mesačnou splátkou min. 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300 eur, splatnosťou prvej mesačnej splátky desiaty deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené prvé čerpanie revolvingového úveru, s výškou úrokovej sadzby 28,68 % pri RPMN 46,36 %, splatnosťou mesačnej splátky 10. deň v mesiaci, základným súborom poistenia, poplatkom za poistenie 6,99 % a poplatkom za správu revolvingového úveru podľa sadzobníka poplatkov. V zmluve boli uvedené aj dodatočné predpoklady pre výpočet RPMN. Zmluva mala formulárový charakter, boli vopred pripravená žalobcom a žalovaní nemohli ovplyvniť ich obsah.

10. Žalobca sa domáhal voči žalovaným v 1. a 2. rade zaplata sumy 1 059,69 eura s príslušenstvom. Žalovaní so žalobou nesúhlasili, proti vydanému platobnému rozkazu podali odpor, v ktorom uviedli svoje námietky voči uplatnenému nároku. Súd prvej inštancie sa pri prejednaní veci všetkými námietkami žalovaných podrobne zaoberal. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie rozsudkom uložil žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 193,33 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 193,33 eura od 11.03.2019 do zaplata v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.). Žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal (výrok III.). Na odvolanie žalovaných v 1. a 2. rade bola lehota na plnenie v I. výroku rozsudku súdu prvej inštancie a výrok o trovách konania, ako výrok závislý, predmetom prieskumu odvolacím súdom.

11. Odvolací súd v priebehu odvolacieho konania uznesením zo dňa 6. septembra 2023 č.k. 25CoCsp/20/2023-299 vyhovel návrhu žalobcu tak, že pôvodný žalobca BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, Paríž, Francúzsko, zapísaný pod č.: 542 097 902, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, z konania vystúpi, a na jeho miesto vstúpi spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803.

12. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plyní od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

13. Podľa § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškание s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

14. Odvolací súd posudzujúc rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej lehote na plnenie v I. výroku z hľadiska zisteného skutkového stavu, citovaných zákonných ustanovení a odvolacích dôvodov dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je v tejto časti vecne správne. Žalovaní v 1. a 2. rade v priebehu prvoinštančného konania nežiadali, aby im bolo umožnené plniť uloženú povinnosť v splátkach, preto súd prvej inštancie postupoval správne, keď, podľa § 232 ods. 3 prvá veta CSP, uložil povinnosť plniť priznanú sumu 193,33 eura v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaní ani v odvolaní neuviedli žiadne dôvody, na ktoré by mal odvolací súd prihliadnuť a stanoviť dlhšiu lehotu

na plnenie, či povoliť plniť uloženú povinnosť v splátkach. Hoci tvrdili, že opakovane žiadali žalobcu o písomné oznámenie platobných údajov, svoje tvrdenie nepreukázali žiadnym dôkazom. Rovnako tak nereagovali na tvrdenie žalobcu vo vyjadrení zo dňa 04.05.2023, podľa ktorého požadované platobné údaje na úhradu dlžnej sumy boli zaslané žalovanému v 1. rade na adresu C. XXX/XXX, XXX XX A. D. dňa 03.04.2023. Podľa názoru odvolacieho súdu lehota na plnenie stanovená súdom prvej inštancie do 3 dní od právoplatnosti rozsudku je primeraná výške uloženej povinnosti, keďže žalovaní netvrdili ani nepreukázali žiadne okolnosti rodinného charakteru, zdravotných obmedzení, či iné obdobné okolnosti, ktoré by im bránili uloženú povinnosť v stanovenej lehote splniť. Rovnako správny bol aj výrok o trovách konania, keďže žalovaným v 1. a 2. rade v priebehu konania pred súdom prvej inštancie žiadne trovy nevznikli.

15. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie rozsudok súdu v napadnutej lehote na plnenie v I. výroku a v časti trov konania, ako výroku závislého, podľa § 387 ods. 1 CSP, ako vecne správny potvrdil.

16.1. O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP a podľa § 255 ods. 1 CSP priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovaným v 1. a 2. rade v rozsahu 100 % z dôvodu, že žalobca bol v odvolacom konaní úspešný. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom podľa § 262 ods. 2 CSP.

16.2. Odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok upravenú v ustanovení § 255 CSP predstavuje ustanovenie § 257 CSP. V zmysle tohto ustanovenia súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Znamená to, že súd nemusí zaviazat' neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania, resp. nemusí zaviazat' stranu, ktorá spôsobila vznik trov svojím zavinením, aby tieto trovy nahradila protistrane. Použitie tohto ustanovenia negatívne dopadá na stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania. Z tohto dôvodu musí aplikácia daného ustanovenia zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter. Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 CSP vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok, ktorými sú dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti zákon bližšie nešpecifikuje. Keďže žalovaní v 1. a 2. rade žiadne dôvody osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti, ktoré by odôvodňovali rozhodnutie o nepriznaní trov odvolacieho konania žalobcovi, netvrdili ani nepreukázali, odvolací súd nevzhliadol dôvodnosť aplikácie ustanovenia § 257 CSP.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).